प्रासासिशक्तिपरशुविशिखाहिदुरासदां । बलकङ्कमहामक्रां गोमायुमकरोत्कटां ।
गृध्रोद्धतमहाग्राहां शिवाभिरुतभैरवां । नृत्यत्प्रेतपिशाचाद्यैर्भूताकीर्णां सहस्रशः ।
गतासुयोधनिश्चेष्टशरीरशतवाहिनीं । महाप्रतिभयां रौद्रां घोरां वैतरणीमिव ।
नदीं प्रवर्त्तयामास भीरूणां भयवर्द्धिनीं । तं दृष्ट्वा तस्य विक्रान्तमन्तकस्येव रूपिणः । १९०
अभूतपूर्व्वं कुरुषु भयमागाद्रणाजिरे । तत आदाय वीराणामस्त्रैरस्त्राणि पाण्डवः ।
आत्मानं रौद्रमाचष्ट रौद्रकर्म्मणि धिष्ठितः । ततो रथवराद्राजन्नत्यतिक्रामदर्जुनः ।
मध्यन्दिनगतं सूर्य्यं प्रतपन्तमिवाम्बरे । नशेकुः सर्व्वभूतानि पाण्डवं प्रतिवीक्षितुं ।
प्रसृतान् तस्य गाण्डीवाच्छरव्रातान्महात्मनः । सङ्ग्रामे सम्प्रपश्यामो हंसपङ्क्तीरिवाम्बरे ।
विनिवार्य्य स वीराणामस्त्रैरस्त्राणि सर्व्वशः । दर्शयन् रौद्रमात्मानमुग्रे कर्म्मणि धिष्ठितः । १९५
स तान् रथवरान् राजन्नत्यक्रामत्तदाऽर्जुनः । मोहयन्निव नाराचैर्जयद्रथवधेप्सया ।
विसृजन् दिक्षु सर्व्वासु शरानसितसारथिः । स रणे व्यचरत्तूर्णं प्रेक्षणीयो धनञ्जयः ।
भ्रमन्त इव शूरस्य शरव्राता महात्मनः । अदृश्यन्तान्तरीक्षस्थाः शतशोऽथ सहस्रशः ।
आददानं महेष्वासं सन्दधानञ्च पाण्डवं । विसृजन्तन्तु कौन्तेयं नानुपश्यामहे तदा ।
तथा सर्व्वा दिशो राजन् सर्व्वांश्च रथिनो रणे । आकुलीकृत्य कौन्तेयो जयद्रथमुपाद्रवत् । २००
विव्याध च चतुःषष्ट्या शराणां नतपर्व्वणां । सैन्धवाभिमुखं यान्तं योधाः सम्प्रेक्ष्य पाण्डवं ।
न्यवर्त्तन्त रणाद्वीरा निराशास्तस्य जीविते । यो योऽभ्यधावदाक्रन्दे तावकः पाण्डवं रणे ।
तस्य तस्यान्तगो बाणः शरीरे न्यपतत्प्रभो । कबन्धसङ्कुलञ्चक्रे तव सैन्यं महारथः ।
अर्जुनो जयतां श्रेष्ठः शरैरग्न्यंशुसन्निभैः । एवं तत्तव राजेन्द्र चतुरङ्गबलं तदा ।
आकुलीकृत्य कौन्तेयो जयद्रथमुपाद्रवत् । द्रौणिं पञ्चाशताऽविध्यद्वृषसेनं त्रिभिः शरैः । २०५
कृपायमाणः कौन्तेयः कृपन्नवभिराहृयत् । शल्यं षोडशभिर्व्वाणैः कर्णं द्वात्रिंशता शरैः ।
सैन्धवञ्च चतुःषष्ट्या विद्ध्वा सिंह इवानदत् । सैन्धवस्तु तदा विद्धः शरैर्गाण्डीवधन्वना ।
न चचमे सुसंक्रुद्धस्तोत्त्रार्द्दित इव द्विपः । स वराहध्वजस्तूर्णं गार्द्धपत्रानजिह्मगान् ।
आशीविषसमप्रख्यान् कर्म्मारपरिमार्जितान् । आकर्णपूर्णांश्चिक्षेप फाल्गुनस्य रथम्प्रति ।
त्रिभिस्तु विद्ध्वा गोविन्दं नाराचैः षड्भिरर्जुनं । अष्टाभिर्व्वाजिनोऽविध्यद्ध्वजञ्चैकेन पत्रिणा । २१०
स विचिक्षेपार्जुनस्तीक्ष्णान् सैन्धवप्रहिताञ्छरान् । युगपत्तस्य चिच्छेद शराभ्यां सैन्धवस्य ह ।
सारथेश्च शिरः कायात् धनञ्च समलङ्कृतं । स च्छिन्नयष्टिः सुमहान्दीर्य्यमाणः शराहतः ।
वराहः सिन्धुराजस्य पपाताग्निशिखोपमः । एतस्मिन्नेव काले तु द्रुतं गच्छति भास्करे ।
अब्रवीत् पाण्डवंतत्र त्वरमाणो जनार्द्दनः । एष मध्ये कृतः षड्भिः पार्थ वीरैर्म्महारथैः ।
जीवितेप्सुर्म्महाबाहो भीतस्तिष्ठति सैन्धवः । एताननिर्जित्य रणे षड्रथान् पुरुषर्षभ । २१५
न शक्यः सैन्धवो हन्तुं यत्तो विव्याध चार्ज्जुन । योगमत्र विधास्यामि सूर्य्यस्यावरणं प्रति ।